

ת"פ 49126/08/17 - מדינת ישראל נגד עלי מחיסן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 49126-08-17 מדינת ישראל נ' מחיסן(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י מר אחמד עבד אלרחמן,
מתמחה

המאשימה

נגד

עלי מחיסן ע"י עו"ד מוחמד מחמוד

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של נסיון תקיפת שוטר. על פי עובדות הכרעת הדין, ביום 24.7.17 יידה הנאשם אבן לעבר שוטרים בשכונת עיסוויה, אשר נפלה במרחק מה מהשוטרים.

להשלמת התמונה אוסיף, כי כתב האישום ייחס לנאשם גם עבירה של התפרעות, ממנה זוכה.

טעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת העבירה בה הורשע, וביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם הוא מאסר, לתקופה שבין עשרה חודשים ועד שנתיים. לאור הרשעותיו של הנאשם והעובדה שלא קיבל אחריות למעשיו, ביקש למקמו בצידו הגבוה של המתחם.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שמדובר באדם צעיר, ולכך שהתיק נוהל באופן יעיל. לאור אלה ביקש לקבוע כי הרף העליון של המתחם הוא שנה מאסר, וביקש לגזור על הנאשם ששה חודשים ויום מאסר.

מתחם העונש

הנאשם יידה אבן לעבר שוטרים, כאשר ברקע הדברים תקופה בטחונית מתוחה, עתירה בארועים דומים וחמורים יותר. אין חולק, כי במסטר דמוקרטי מותר להביע מחאה כנגד השלטון, אך לא ניתן להביע את המחאה בדרך של ידוי אבנים. מעבר לסיכון בו העמיד הנאשם את השוטרים, יש במעשיו קריאת תיגר על ריבונותה של המדינה ושלטון החוק, ולא ניתן לקבל זאת.

פסיקה רבה מהעת האחרונה עסקה בחומרתן של עבירות דומות לזו שעבר הנאשם ובצורך להרתיע מפני ביצוען. הזרם המרכזי בפסיקת ביהמ"ש המחוזי ובתי משפט השלום קובע בעבירות אלו מתחם עונש שבין 6 ל-15 חודשי מאסר

בפועל. ר' למשל עפ"ג 21523-08-15 מ"י נ' ענאתי מיום 14.10.15, שם נפסק:

"לכך יש להוסיף את העובדה שהתפרעויות, תקיפות שוטרים ויידוי אבנים ובקבוקים הפכו לתופעה נפוצה בירושלים, וכפי שציינה המערערת הם מהווים "מכת עיר". עתה, ביום מתן פסק דין זה, ניתן אף לומר כי הפכו ל"מכת מדינה". לאחרונה אף קבע המחוקק הוראת חיקוק בעניינם של מידי אבנים וחפצים לעבר שוטרים, העושים כן במטרה להפריע להם במילוי תפקידם, בהעמידו את העונש המקסימלי על חמש שנות מאסר (סעיף 275א לחוק); ואולם, מובן כי פסק-דין זה אינו מתייחס לתיקון החקיקתי.

בנסיבות אלה, מתחם הענישה שביקשה המערערת לקבוע, מאסר בפועל בין שישה לבין חמישה-עשר חודשים, הולם בזיקה לנסיבות הספציפיות של האירוע.

יצוין כי אילו נגזר הדין היום, בגין אירוע דומה שהיה מתרחש בימים אלו - הרי שבהתחשב במצב הנוכחי, בריבוי אירועי ידוי אבנים, התפרעויות ותקיפת שוטרים, היה אף מקום לקבוע מתחם ענישה גבוה יותר."

ראה גם עפ"ג 50469-07-15 מחמוד ועפ"ג 48515-02-15 קוואס.

לא מיותר לציין, כי דווקא בעניינו של הנאשם שלפני, קבע בית המשפט המחוזי, כי יש להעלות את מתחם העונש ההולם בעבירות התפרעות ותקיפת שוטרים ולקבוע רף עליון של 24 חודשי מאסר (ר' עפ"ג 38296-07-16, מדינת ישראל נ' עליאן ואח', שם נדון והתקבל ערעור המאשימה על קולת ענשו של הנאשם בתיק קודם בו הורשע בעבירות התפרעות ונסיין תקיפת שוטר).

עם זאת, יש לאבחן את המקרה שלפני מהפסיקה אליה הפנית, שכן היא מתייחסת לעבירות תקיפת שוטר במהלך התפרעות, ואילו הנאשם שלפני זוכה מעבירת ההתפרעות. ישנה חומרה יתרה בביצוע עבירה תוך כדי התפרעות, שכן ההמון מגדיל את כוחו של היחיד, בבחינת **"איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק"** ופוטנציאל הסיכון שבהתפרעות רבת משתתפים חמור בהרבה מאשר מעשיו של כל אחד מהמתפרעים בעמדו לבדו. מטעם זה, מתחם העונש ההולם את העבירה בה הורשע הנאשם נמוך יותר מאשר הפסיקה אליה הפנית ועומד על מאסר בפועל, לתקופה שבין מספר חודשים ועד שנה.

נסיבות שאינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1997. רווק. לחובתו שתי הרשעות קודמות:

בשנת 2011 הורשע בבית משפט לנוער בעבירות של התפרעות ותקיפת שוטר ונדון לארבעה וחצי חודשי מאסר בפועל, לריצוי ממש.

בשנת 2016 הורשע הנאשם בעבירות של התפרעות ותקיפת שוטר ונדון ל- 12 חודשי מאסר בפועל ולששה חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור עבירת התפרעות. כפי שציינתי, ענשו של הנאשם הוחמר בעקבות ערעור המאשימה.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את גילו הצעיר, ואת התקווה כי ישכיל לשנות דרכו ולהעלות על מסלול חיים תקין. עוד זקפתי

לזכות הנאשם את אופן ניהול התיק על ידי בא כוחו, אשר ייעל את ההליכים ככל שניתן היה, והסכים להגשת מלוא החומר הרלוונטי ללא שמיעת עדויות.

עוד הבאתי בחשבון, כי הנאשם היה חשוף להרשעה בעבירה נוספת של התפרעות, ממנה זוכה.

לחובת הנאשם זקפתי את הרשעותיו הקודמות, המעידות על כשלון ההרתעה בעניינו. במיוחד דברים אמורים לאור העובדה שרק שנה קודם לבצוע העבירה בה הורשע הנאשם, הוחמר עונש אשר נגזר עליו בשל מעשה דומה (גם אם חמור יותר). בעת ביצוע העבירה היה תלוי נגד הנאשם מאסר מותנה, אשר אמנם אינו בר הפעלה, שכן הוטל רק על עבירת התפרעות, אך עדיין ניתן היה לצפות שיהיה בו כדי להניא את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות מאותו המין.

לאור אלה, ראיתי להשית על הנאשם עונש הנמצא בצידו הבינוני-גבוה של מתחם העונש ההולם.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שבעה חודשי מאסר בפועל. תקופת המאסר תמנה מיום המעצר, 20.8.17.
- ב. ששה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת אלימות נגד עובד ציבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' כסלו תשע"ח, 20 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.